

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jaroslava Škopka a soudců Mgr. Jana Šmakala a JUDr. Ondřeje Szalonnáse ve věci

žalobce: L. N.,
zastoupený advokátem JUDr. Ondřejem Moravcem, Ph. D.,
sídlem Malé náměstí 124, Hradec Králové,

proti
žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství,**
sídlem Masarykova 427/31, Brno,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného č. j. 42107/23/5000-10611-712507 ze dne 14. 12. 2023,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Řízení před správními orgány

1. Žalobce obdržel dotaci ve výši 15 644 735 Kč na základě rozhodnutí o poskytnutí dotace v rámci Operačního programu Podnikání a inovace na realizaci projektu Stavební úpravy

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

a přestavba objektu na provozovny, kancelářské prostory. Podle orgánů finanční správy však žalobce porušil rozpočtovou kázeň a podmínky poskytnutí dotace tím, že:

- a) - Neúčtoval o majetku a výdajích souvisejících s projektem dle zákona o účetnictví.
- Neúčtoval o majetku a výdajích souvisejících s projektem odděleně, aby bylo průkazné, který konkrétní výdaj byl vykázán na projekt.
 - b) V rozporu s pravidly pro výběr dodavatelů nepostupoval transparentně, neboť
- ve výběrovém řízení byl vybrán dodavatel Office Planet s. r. o. (IČO 24852244), jehož jediný jednatel, zaměstnanec a vlastník D. C. byl v úzkém vztahu k žalobci. Byl totiž zaměstnancem společnosti Finebau s. r. o. (IČO 29120799), kterou ovládal a vlastnil žalobce (v rozhodné době byl jediným jednatelem i společníkem),
- uzavřel smlouvu o realizaci výběrového řízení se společností OLIVIUS s. r. o. (IČO 28040872), která poskytovala poradenské a účetní služby vítěznému uchazeči Office Planet s. r. o.,
 - c) Porušením zásady transparentnosti porušil i zásadu hospodárnosti a efektivnosti.
2. Na základě toho Finanční úřad pro Karlovarský kraj vyměřil žalobci odvod za porušení rozpočtové kázně ve výši 7 979 178 Kč.
 3. Žalovaný rozhodnutí č. j. 36981/21/5000-10611-712507 ze dne 8. 10. 2021 změnil výrok rozhodnutí Finančního úřadu pro Karlovarský kraj tak, že snížil částku odvodu za porušení rozpočtové kázně o 326 Kč na výslednou částku 7 978 852 Kč, a doplnil do výrokové části přesnější citaci uplatněných ustanovení zákona o rozpočtových pravidlech.
 4. Krajský soud v Plzni zrušil toto rozhodnutí žalovaného rozsudkem č. j. 77 Af 23/2021-77 ze dne 30. 11. 2022. Soud měl dílčí výhrady vůči závěru, že žalobce porušil rozpočtovou kázeň podmínky poskytnutí dotace; v základu se s tím však soud ztotožnil. Věc však vrátil žalovanému k dalšímu řízení pro nepřezkoumatelnost úvah o stanovení konkrétní výše odvodu.
 5. Žalovaný následně rozhodnutí č. j. 42107/23/5000-10611-712507 ze dne 14. 12. 2023 opět změnil výrok rozhodnutí Finančního úřadu pro Karlovarský kraj tak, že snížil částku odvodu za porušení rozpočtové kázně o 2 347 037 Kč na výslednou částku 5 632 141 Kč, a doplnil do výrokové části přesnější citaci uplatněných ustanovení zákona o rozpočtových pravidlech.

II. Řízení před soudem

Žaloba

6. Žalobce proti rozhodnutí Odvolacího finančního ředitelství brojil žalobou. V ní namítl, že:

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

7. Nebylo prokázáno porušení rozpočtové kázně. Žalovaný hodnotil jen nejzávažnější porušení, kterým mělo nezrušení výběrového řízení za situace, kdy ve výběrovém řízení zbyla jen společnost Office Planet s. r. o., jejíž nabídka měla být také vyřazena. V této části žalobce vyjádřil nesouhlas s tím, zda okolnosti případu bylo možné kvalifikovat podle bodu 28 písm. a) pravidel pro výběr dodavatelů, které *stricto sensu* nebylo porušeno. Žalobce vyjádřil nesouhlas s tím, jak soud tuto otázku posoudil v rozsudku č. j. 77 Af 23/2021-77 a s tím, že žalovaný z tohoto posouzení vyšel. Podle žalobce je mu v téže věci vytýkáno, že některá pravidla nedodržel doslovně, zatímco u jiných je mu vytýkáno, že je nevyložil volně podle jejich smyslu. Takové požadavky nejsou konsistentní a pro příjemce dotace předvídatelné. (*část III. žaloby*)
8. Odvod za porušení rozpočtové kázně byl žalobci vyměřen nezákonně a nesprávně. Žalovaný měl hodnotit konkrétní okolnosti případu a ty srovnávat s typovou závažností porušení pravidel poskytnutí dotace a výběru dodavatelů. Teprve po tomto srovnání bylo možné stanovit konkrétní sazbu odvodu. Žalobce dále opět odkázal na nepředvídatelnost konkrétního posouzení, v čem spočívalo porušení rozpočtové kázně. Žalovaný kladl žalobci k tíži i další okolnosti, které buďto nemají oporu ve spisu, nebo nemají povahu okolností přitěžujících. (*část IV. žaloby*)
9. Žalovaný neučinil dostatečná skutková zjištění pro své závěry. Žalovaný odmítl doplnit dokazování řadou listin z trestního řízení s tím, že po vyhlášení kasačního rozsudku č. j. 77 Af 23/2021-77 již není prostor ke zjišťování skutkového stavu k věci samé. Podle žalobce je možné i po kasaci předchozího rozhodnutí žalovaného skutkově zpochybnit původní závěry, které původně obstály. Bez provedení navržených důkazů není možné, aby byla věc rozhodnuta v neprospěch žalobce na základě neunesení důkazního břemene. Ve věcech porušení rozpočtové kázně je navíc důkazní břemeno rozloženo jinak než v běžných daňových věcech, protože zde neexistuje okruh skutečností, které by byl žalobce povinen uvádět (a prokazovat), nadto žalobce nebyl vyzván k prokázání nějakých skutečností. (*část V. žaloby*)

Vyjádření žalovaného

10. Žalovaný zdůraznil, že většinu jeho právních i skutkových závěrů potvrdil soud v kasačním rozsudku č. j. 77 Af 23/2021-77; tyto otázky tak byly posouzeny závazným způsobem jak pro žalovaného, tak pro krajský soud v řízení o nové žalobě. Odkázal tedy na závazný závěr rozsudku č. j. 77 Af 23/2021-77, že k porušení rozpočtové kázně došlo. Dále odkázal na judikaturu správních soudů, podle níž příjemce dotace prokazuje, že splnění podmínek dotace. Žalobcem navržené důkazy nebyly způsobilé zpochybnit dosavadní skutkové závěry správce daně; za toho stavu nebyl důvod takové důkazy provádět. Všechny důkazní návrhy byly v řízení řádně posouzeny, jejich případné neprovedení finanční orgány řádně vysvětlily.
11. Ve vztahu ke stanovení konkrétní výše odvodu žalovaný uvedl, že se zakládá na správním uvážení s přihlédnutím k požadavku přiměřenosti. Ten je postupně rozpracováván v interních pokynech i v judikatuře správních soudů. Žalobce se dopustil čtyř porušení pravidel pro výběr dodavatelů, správně daně u každého z těchto porušení hodnotil jeho závažnost. Ve vztahu ke kontrolnímu zjištění č. 1 žalovaný stanovil odvod podle sazby 0,1–1 %, což je výrazně výhodnější, než 100 % stanovených poskytovatelem dotace. Ve Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

vztahu ke kontrolním zjištěním č. 2 a 3 žalovaný stanovil odvod podle sazby 25–40 %, což je výrazně výhodnější, než 45–80 % stanovených poskytovatelem dotace. Skutkové důvody žalovaný dostatečně popsal: ve prospěch žalobce hovoří, že byl naplněn účel dotace (rekonstrukce nemovitosti), nicméně stalo se se tak za netransparentních, podezřelých okolností, které popíraly smysl veřejné soutěže k výběru nejlepší nabídky.

III. Posouzení věci

12. Žaloba není důvodná. Přímo v této věci soud již dříve konstatoval, že žalobce porušil rozpočtovou kázeň. Žalobci se tento závěr nepodařilo zvrátit – jím navržené důkazy totiž nemohly zapříčinit podstatnou změnu skutkových zjištění. Samotné stanovení odvodu za porušení rozpočtové kázně bylo přezkoumatelné; žalovaný s ohledem na požadavek přiměřenosti postupoval ve prospěch žalobce.

III. a) Rozsah vázanosti předchozím rozhodnutím

13. V této věci soud již rozhodoval kasačním rozsudkem č. j. 77 Af 23/2021-77; žalovaný proti němu nepodal kasační stížnost, žalobce ji podat nemohl (srov. usnesení rozšířeného senátu NSS č. j. 5 Afs 91/2012-41 ze dne 1. 7. 2015, č. 3321/2016 Sb. NSS). Otázky vyřešené rozhodnutím č. j. 77 Af 23/2021-77 jsou tedy ve věci *závazně* (a relativně konečně) *vyřešeny nejen pro správní orgány, ale i pro krajský soud samotný*. To platí i v řízení o nynější (nové) žalobě vedené pod sp. zn. 55 Af 3/2024 s tou výhradou, že procesně neúspěšný žalobce má nyní možnost toto závazné posouzení zpochybnit kasační stížností (srov. usnesení rozšířeného senátu NSS č. j. 1 Azs 16/2021-50 ze dne 23. 2. 2022, č. 4321/2022 Sb. NSS, odst. 39, 43). Přestože tedy žalobce napadá formálně nové rozhodnutí žalovaného námitkami zpochybňujícími i otázku porušení rozpočtové kázně jako vlastní základ případu, krajský soud nemohl přistoupit k novému posouzení v plném rozsahu. Nově mohl řešit *pouze otázky, které nebyly vyřešeny* ve věci sp. zn. 77 Af 23/2021, nebo ty otázky, které *sice řešeny byly, ale u kterých původní závazné posouzení nadále neobstojí pro změnu skutkového či právního stavu*. Toho jsou si účastníci ostatně vědomi: žalobce zdůrazňoval potencialitu změny skutkových zjištění (a zároveň vyslovil nesouhlas se závěry kasačně závazného rozhodnutí č. j. 77 Af 23/2021-77); žalovaný naopak zdůraznil jejich relativní nezměnitelnost a závaznost.
14. Již na tomto místě soud předesílá, že k žádné právní změně nedošlo (účastníci to ani netvrdili), a nedošlo ani k relevantní změně skutkového základu případu (k tomu v podrobnostech níže). Otázky vyřešené rozsudkem č. j. 77 Af 23/2021-77 jsou tedy pro řízení o žalobě závazné zcela.
15. Protože na úrovni řízení o žalobě jde o důvody pro věc závazné, nemá soud důvod je zde plně opakovat a pouze je shrnul. V plném znění jej lze snadno vyhledat v příslušném pravomocném rozsudku č. j. 77 Af 23/2021-77. Zdejší soud neshledává důvod, pro který by nemohl právní názory vyslovené v předchozích závazných rozhodnutích v téže věci pouze stručně rekapitulovat namísto jejich úplného zopakování.
16. Pro posouzení věci jsou tedy závazné tyto závěry (*shrnutí*):

17. Žalobce porušil hlavu **čl. II odst. 1 písm. a)** a zároveň **odst. 2 písm. b) podmínek poskytnutí dotace**, protože nevedl účetnictví podle zákona o účetnictví, ač byl účetní jednotkou. Stejně tak neúčtoval o majetku a výdajích souvisejících s projektem odděleně, aby bylo průkazné, který konkrétní výdaj byl vykázán na projekt. (*rozsudek č. j. 77 Af 23/2021-77, odst. 13–14*).
18. Žalobce porušil **bod 28 písm. a) Pravidel pro výběr dodavatelů**. Žalobci bylo zakázáno uzavřít smlouvu nejen s uchazečem, u něhož se na zpracování nabídky podílel zaměstnanec žalobce *stricto sensu*, ale také s uchazečem, k jehož členům má faktické vztahy obdobné vztahům zaměstnaneckým, přestože z hlediska formy jde o vztahy k jiným osobám. V souzené věci se na zpracování nabídky uchazeče Office Planet s. r. o. podílel D. C., který zároveň byl zaměstnancem společnosti FINEBAU s. r. o., jíž byl žalobce jediným jednatelem a společníkem. Mezi žalobcem a D. C. byl formálně mezičlánek právnické osoby, za kterou však vůči D. C. jednal právě žalobce. Skutkově pak bylo prokázáno, že vztahy mezi oběma muži fakticky existovaly a projevovaly se i ve vztahu k výběrovému řízení a k provádění zakázky. Samotný uchazeč Office Planet s. r. o. byl uchazečem nejspíše založeným za účelem účasti právě v tomto výběrovém řízení. Na jedné straně tedy stál žalobce-zadavatel, který ve své obchodní společnosti zaměstnával D. C., na druhé straně pak uchazeč, za kterého jednal právě D. C. Ve vztahu k tomuto právnímu hodnocení zdejší soud výslovně konstatoval, že jde o výklad pro dotčené subjekty *předvídatelný*. (*rozsudek č. j. 77 Af 23/2021-77, odst. 19–24*).
19. Žalobce porušil **bod 3 Pravidel pro výběr dodavatelů**, protože nepostupoval transparentně. Fakticita vztahů mezi žalobcem a D. C. zjevně vzbuzuje pochybnost o pravých důvodech kroků žalobce. K tomu přistoupila zjištění o vztazích ke zbylým dvěma uchazečům ve výběrovém řízení, o způsobu zadání (absence technických kvalifikačních předpokladů) o průběhu výběrového řízení. Ta celkově podporují závěr finančních orgánů, že žalobce postupoval účelově, činil svůj postup hůře kontrolovatelný a nečitelný. (*rozsudek č. j. 77 Af 23/2021-77, odst. 25–27*)

III. b) Porušení rozpočtové kázně

20. Ve věci tedy soud již rozsudkem č. j. 77 Af 23/2021-77 závazně konstatoval, že žalobce porušil podmínky poskytnutí dotace a pravidla pro výběr dodavatelů závazná podle rozhodnutí o poskytnutí dotace. Tím žalobce vcelku zjevně porušil rozpočtovou kázeň ve smyslu § 44 odst. 1 písm. j) zákona č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů (rozpočtová pravidla).
21. Část tohoto porušení žalobce v žalobě ani nezpochybňoval, neboť zaměnil otázku existence jednotlivých porušení rozpočtové kázně a otázku toho, pro která z těchto porušení bude stanoven odvod.
22. Lze tedy předeslat, že žalobce nyní před soudem vůbec nezpochybnil závěry týkající se kontrolního zjištění č. 1, tj. závěr o porušení hlavy čl. II odst. 1 písm. a) a zároveň odst. 2 písm. b) podmínek poskytnutí dotace (nevedl účetnictví podle zákona o účetnictví, neúčtoval odděleně o majetku a výdajích souvisejících s projektem). Nezpochybnil ani

související odvod ve výši 156 483,615 Kč. Soud se tak touto částí naříkaného rozhodnutí nezabýval.

23. Nesouhlas se závěrem o porušení rozpočtové kázně žalobce založil prakticky pouze na nesouhlasu s úvahami uvedenými především v odst. 19–27 rozsudku č. j. 77 Af 23/2021-77. Tyto závěry není nyní možné revidovat, jsou pro soud závazné. Pouze na okraj tak lze zopakovat, že nyní zastávaný výklad bodu 28 písm. a) Pravidel pro výběr dodavatelů byl pro žalobce předvídatelný. Žalobce se nemůže na svou obranu dovolávat doslovného znění pravidel za situace, kdy se toto znění sám pokusil obejít vytvořením umělé situace (vstupem společnosti FINEBAU s. r. o. do vzájemných vztahů). Skutková zjištění orgánů finanční správy nepochybně vypovídají o tom, že fakticita vztahů byla jiná.
24. Žalobce nyní zdůrazňoval svá údajně opomenutá relevantní tvrzení, že D. C. „působil po celou dobu realizace naprosto nezávisle“ a údajně opomenutou skutečnost, že nezrušení výběrového řízení nemělo vliv na výběr nejvhodnější nabídky. Tím však předkládá jen svůj jiný náhled na hodnocení důkazů ze strany orgánů finanční správy. Jejich úvahy zdejší kasační soud shledal přílehlavými již v rozsudku č. j. 77 Af 23/2021-77, takže jde také o závěry závazné. Lze tedy jen připomenout, že skutková zjištění finančních orgánů vypovídají o tom, že žalobce a D. C. nejednali vzájemně nezávisle. Stejně tak prakticky celé výběrové řízení nebylo transparentní: podmínky byly nastaveny ve prospěch uchazeče Office Planet s. r. o.; dva zbývající uchazeči spíše dělali „křoví“ (*rozsudek č. j. 77 Af 23/2021-77, odst. 15–16*).

III. c) Stanovení výše odvodu

25. Oproti předchozímu řízení žalovaný podstatně upravil své úvahy o výši odvodu. Výsledný odvod stanovil jako součet dílčího odvodu ve výši 156 483,615 Kč týkajícího se kontrolního zjištění č. 1 (*žalobcem nezpochybněno*) a dílčího odvodu ve výši 5 475 657,25 Kč týkajícího se kontrolního zjištění č. 2. Dílčí odvod týkající se „jen“ kontrolního zjištění č. 2 žalovaný stanovil na základě úvahy, že žalobce v této souvislosti porušil závazné podmínky čtyřmi různými způsoby. Sčítací metoda stanovení odvodu podle dokumentu *Kategorizace nedostatků při zadávání zakázek se stanovením výše odvodu za porušení rozpočtové kázně* by však byla zjevně nepřiměřená.
26. Za toho stavu žalovaný zhodnotil jednotlivá porušení závazných podmínek podle sazeb určených v *Kategorizaci nedostatků* a jako nejzávažnější porušení, tj. porušení s nejvyšší sazbou, určil skutkovou podstatu č. 8 nedostatku „Zadavatel nedodržel povinnost zrušit výběrové řízení (uzavřel smlouvu, přestože měl povinnost zrušit výběrové řízení“ se sazbou odvodu 25–40 % poskytnuté částky dotace. Dále žalovaný popsál své úvahy, podle kterých ve výsledku zvolil odvod ve výši 35 %.
27. Nedůvodná je námitka žalobce, že žalovaný uvážil nesprávně o konkrétní míře škodlivosti porušení podmínek dotace. V mezích typové závažnosti 25–40 % stanovené *Kategorizací nedostatků* již tak poměrně nízko, žalovaný správně zdůraznil, že šlo o porušení jasných podmínek poměrně flagrantním způsobem. Nešlo tedy o porušení formální. Samotnou výši odvodu pak žalovaný odůvodnil v odst. 104 a 105 naříkaného rozhodnutí.

28. Žalobce nemá pravdu v tom, že *míru porušení* pravidel nelze hodnotit pro určení konkrétního odvodu v rámci stanovené sazby, protože pojmově nemůže být přítěžující či polehčující okolností. Takto zjednodušený náhled neplatí ani v trestním právu (srov. § 39 odst. 2 a 3 trestního zákoníku, který rozlišuje určení *povahy a závažnosti* činu od stanovení druhu výměry *konkrétního následku* činu); zde ovšem o trestání vůbec nejde a Nejvyšší správní soud ostatně vyslovil pochybnost, že by dvojí přičítání ve věcech porušení rozpočtové kázně bylo nepřipustné (srov. rozsudek č. j. 10 Afs 523/2021-37 ze dne 28. 7. 2023, odst. 26). Úvahy nad „přítěžujícími“ či „polehčujícími“ okolnostmi ve vztahu k základnímu „zákonnému“ znaku skutkové podstaty mají tedy v dotačním právu spíše nižší význam.
29. Pro posouzení věci je podstatné, že míru porušení hodnotit lze (srov. i rozsudek liberecké pobočky KS v Ústí nad Labem č. j. 59 Af 6/2023-68 ze dne 24. 1. 2024, odst. 86). Úvaha žalovaného je srozumitelná, logická a není svévolná: postup žalobce zpochybnil smysl veřejné soutěže, a to způsobem, který byl zjevný a chtěný. Tím zároveň došlo k neefektivnímu vynaložení veřejných peněz, a to přesto, že fakticky došlo k rekonstrukci dotované stavby. Určení odvodu ve výši 35 % ze sazby 25–40 % tak je přiléhavé.
30. Zbylé námitky žalobce vůči konkrétní výši odvodu pak byly nedůvodné již jen proto, že vychází z žalobcovy vlastní verze reality. Se žalobcem tak v této části lze souhlasit jen potud, že kdyby byl skutkový stav zjištěn jinak a byl i jinak právně hodnocen, úvahy žalovaného o výši odvodu by vskutku neměly oporu ve spisu. Tím však nejsou konkrétně zpochybněny konkrétní úvahy žalovaného při určení výše odvodu, které vychází z toho, co bylo ve věci prokázáno bylo, a zároveň z toho, že zvolený výklad je předvídatelný.

III. d) Vady dokazování

31. Předně je třeba odmítnout úvahy žalobce o absenci povinnosti tvrdit rozhodné skutečnosti a také je prokazovat. Žalovaný správně poukázal na to, že v případě řízení o odvodu za porušení rozpočtové kázně podle rozpočtových pravidel se použije daňový řád a platí zde pravidla pro dokazování podle jeho § 92. Příjemce dotace tedy tíží prvotní důkazní břemeno, tj. povinnost doložit své tvrzení o splnění podmínek dotace (srov. např. rozsudky NSS č. j. 6 Afs 65/2022-62 ze dne 15. 8. 2022, odst. 18; č. j. 1 Afs 331/2018-53 ze dne 20. 2. 2020, odst. 35). Žalobcem citované rozhodnutí č. j. 10 Afs 104/2023-59 není s těmito závěry v rozporu, neboť se věnuje jiné otázce (důkazní využitelnosti skutkových závěrů trestního soudu pro řízení před orgány finanční správy).
32. Nedůvodná je námitka absence výzvy podle § 92 odst. 4 daňového řádu. Žalobce byl podle tohoto ustanovení vyzván již dne 16. 5. 2018. Z obsahu spisu pak bylo žalobci po celou dobu řízení zřejmé, čeho se týká, jaké jsou rozhodné skutečnosti a právní otázky, i k čemu má zaměřit svou argumentaci. K tomu lze ostatně připomenout již závěr rozsudku č. j. 77 Af 23/2021-77: žalobce měl vydáním rozhodnutí žalovaného plnou možnost uplatnit svá práva a byl průběžně informován o tom, jak orgány finanční správy nahlíží na posouzení věci včetně toho, jaká skutková zjištění berou za svá, a naopak, jaká skutková tvrzení nepovažují za prokázaná (§ 115 odst. 2 daňového řádu). Žalobce v tomto ohledu prakticky nepoukazoval na nějakou konkrétní vadu řízení (opomenutý úkon aj.) s vlivem na

zákonnost rozhodnutí; šlo pouze o průvodní argumentaci k jeho nesouhlasu s obecným rozložením důkazního břemene (k tomu srov. předchozí odstavec tohoto rozsudku).

33. Na základě provedeného dokazování orgány finanční správy dospěly k závěru (shrnuje podle rozsudku č. j. 77 Af 23/2021-77), že

na zpracování nabídky uchazeče Office Planet s. r. o. se podílel D. C., který zároveň byl zaměstnancem společnosti FINEBAU s. r. o., jíž byl žalobce jediným jednatelem a společníkem. Mezi žalobcem a D. C. byl formálně mezičlánkem právnické osoby, za kterou však vůči D. C. jednal právě žalobce. Skutkově pak bylo prokázáno, že vztahy mezi oběma muži fakticky existovaly a projevovaly se i ve vztahu k výběrovému řízení a k provádění zakázky. Na jedné straně tedy stál žalobce-zadavatel, který ve své obchodní společnosti zaměstnával D. C., na druhé straně pak uchazeč, za kterého jednal právě D. C.

Faktická vztahů mezi žalobcem a D. C. zjevně vzbuzuje pochybnost o pravých důvodech kroků žalobce. K tomu přistoupila zjištění o vztazích ke zbylým dvěma uchazečům ve výběrovém řízení, o způsobu zadání (absence technických kvalifikačních předpokladů) o průběhu výběrového řízení. Ta celkově podporují závěr finančních orgánů, že žalobce postupoval účelově, činil svůj postup hůře kontrolovatelný a nečitelný.

34. Dosavadní skutkové závěry správce daně byly úplné a bez důvodných pochybností, což soud konstatoval i v rozsudku č. j. 77 Af 23/2021-77. Za toho stavu nebylo třeba doplňovat dokazování, ledaže by navržené důkazy byly způsobilé zpochybnit právě tyto závěry žalovaného. Žalovaný ovšem důkazní návrhy posoudil a řádně odůvodnil, proč nemohou mít na jeho dosavadní závěry vliv. Za toho stavu nebyl důvod takové důkazy provádět.
35. Jinou otázkou však je, zda žalovaný mohl odmítnout doplnit dokazování jen proto, že *původní skutková zjištění* původně obstála před soudem. To samozřejmě učinit nemohl, neboť podle § 78 odst. 5 s. ř. s. je správní orgán vázán *právním* názorem kasačního rozsudku, nikoliv jeho skutkovými názory. Po skutkové stránce je zásadně určující názor toho orgánu, který v posledku prováděl dokazování a provedené důkazy volně hodnotil. Proto také § 78 odst. 6 s. ř. s. požaduje toliko to, aby správní orgán v dalším řízení zahrnul důkazy provedené soudem mezi podklady svého správního rozhodnutí. Pokud by soud chtěl závazným způsobem prosadit svůj skutkový názor na věc, musel by podle § 77 odst. 2 s. ř. s. věc doplněním či zopakováním dokazování důkazně zcela vyčerpat a k takto zjištěnému skutkovému stavu zaujmout konečné právní hodnocení (srov. přiměřeně nedávno ve veřejném prostoru připomínaný nálezn sp. zn. IV. ÚS 2980/22 ze dne 21. 3. 2023, odst. 82–84). Lze však podotknout, že podle některých názorů není závěrem konečné povahy ani závěr, že skutkový stav byl zjištěn úplně, v nezbytném rozsahu a kvalitě. Lze jej hypoteticky dokazováním stále rozporovat, takže v otázkách odvíjejících se od skutkového stavu konečná vázanost orgánu nižšího stupně kasačním rozhodnutím orgánu vyššího stupně vlastně nikdy vzniknout nemůže (srov. usnesení sp. zn. IV. ÚS 2456/23 ze dne 20. 3. 2024, odst. 24, ve věci, ve které se zdejší soud mylně domníval, že je vázán závěrem o tom, že skutek byl dostatečně zjištěn).

36. Pokud by tedy žalobce nabídl důkazní prostředky, které by potenciálně byly způsobilé zpochybnit skutkové závěry, ze kterých žalovaný a soud vycházeli, bylo by třeba je provést. Šlo by totiž o potenciální změnu skutkového stavu, která následně může zpochybnit i právní závěry, které byly založena na původních zjištěních.
37. V souzeném případě má žalobce částečně pravdu, že žalovaný odmítl doplnit dokazování z důvodu, který se jeví jako přesvědčení o nezměnitelnosti skutkového stavu a absolutní vázanosti původním právním názorem soudu. To by byl názor nesprávný. *Zároveň však žalovaný jednotlivě odůvodnil*, proč navržené důkazy nemají ani potenciál změny dosavadních skutkových zjištění v tom rozsahu, který je významný pro posouzení otázek porušení rozpočtové kázně (srov. výše). Lze tedy mít dílčí výhrady vůči částečně nesprávnému náhledu žalovaného, ten byl však doplněn i náhledem správným, a na výsledném posouzení věci se proto nijak neprojevil.

IV. Závěr

38. Veden výše uvedenými úvahami dospěl soud k závěru, že napadené rozhodnutí je po právu a řízení před žalovaným netrpí žádnou vadou. Žalovaný vyšel z dostatečně zjištěného skutkového stavu a hodnotil jej přijatelným způsobem. Rozhodnou právní otázku stanovení přiměřeného odvodu za porušení rozpočtové kázně posoudil správně a své úvahy uvedl přezkoumatelným způsobem. Proto soud žalobu zamítl dle § 78 odst. 7 s. ř. s.
39. Žalobce neměl ve věci úspěch a úspěšnému žalovanému nevznikly náklady nad rámec běžné úřední činnosti. Žádný z účastníků tak nemá právo na náhradu nákladů řízení (§ 60 odst. 1 s. ř. s.).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze do dvou týdnů od jeho doručení podat kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni.

Plzeň 11. června 2025

Mgr. Jaroslav Škopek v.r.
předseda senátu